

Sed quoniam methodus ista noctes omnes per annum totum sumit horarum XII: apud nos autem sub vernum & autunnale diuinxat: aequinoctium, hoc est Septembri & Martio, noctes horarum sunt XII: quo tempore methodus nostra, qui horarum aequalitatem postulat, error vacat: post Septembrem, succedente hyeme, nox XII horas excedens paullatim ad XV usque progreditur: post Martium quoque usque ad astivum solstitium progrestit faciens, ad horas IX decrevit. ex quo illud apparet, horas calculo isto putaras, uti in ambabus aequinoctiis similes aequalisque sunt: si in reliquis temporibus alias majores, alias minores esse: quia & *casuas*, id est *temporaria* dicuntur. at hic nobis propositum est scopus, ut per aequales mensē quovis horas, crescente, vel decrescente Luna, reperiarum quanto post vesperam quamvis tempore luceat: ideo ratio quadam tradetur a nobis, qua id certe consequi possumus: ut nimirum inaequales hora illa, ac temporaria in eas, quas vocamus aequinoctiales, mutentur. Est autem ejusmodi.

Imprimis quot dierum etas Luna sit investigata, quotque temporarias horas lucere eam oporteat ut in superioribus intellectus. Has cum horis multiplicata, quas apud nos propositi mensis nox habet, de quo videlicet queritur. Summa collectam ex perpetua regula partire per XII, quae temporiarium numerus horarum. Hoc modo confectionem horarum assequeris. Exempli causa; ut methodus perticilimetur; sexta fit Luna mense Januario, quo noctis hora sunt quatuordecim; & inquiratur, quot horas Luna nocte luceat. Ex illa ratione, quam superiorius exposuimus, sunt menses viginti, quae sunt horas temporarias quatuor. Quas ut aquibiles convertamus, has ipsas quatuor horas in quatuordecim, quas nox habet, ut dictum est, Januario mente, ducentes; ita dicimus: quater quatuordecim efficiunt sex & quinqaginta. Ea per duodecim partim, quotiens est $\frac{1}{4}$. Tandem sunt horas quatuor conversae. Sed de his haec tunc.

Quomodo inveniendum sit legale Pascha

Carnisprivum; legale Pascha; sanctum Pascha Christianorum; Jejunia sanctorum Apostolorum hoc modo reperties. Luna radicum, hoc est epactam, quae in cursu est, per undecim multiplicata; Summa adde sex dies; nimurum tres, quae ex poeta memorato sequitur; cipuli, ac triente coniunct, que supra dies 25; mensurum Lunae circuitum habere demonstravimus. tres item alias ad quinqueagenarium explenditum numerum. A XVII, ac deinceps pro tribus adde quatuor; quod major illorum modus in iis existat. Has dies adjunges a primo cyclo ad integrum decimumseximum. In tribus reliquo pro tribus adde septem. De summa aufer, quad potes, tringula. Refiduo, quod etsi infra tringita, ducito initio ab Martio, adde quot erit necesse dies, donec quinquaginta compleas. Si Martius non sufficiat; reliqua dies ex Aprili suffice; donec summag, quam dixi, quinquaginta dierum efficias. Ea ubicumque desierit; prius in hanc, aut illam Martii, vel Aprilis diem; in eam Judaicum, legale scito Pascha convenire. Cujus feriam ex ea methodo, quam supra proposuitis, ubi reperties, proxime sequente Dominica ejusdem hebdoniam noveris sanctum Christianorum Pascha celebrari. Quia re comperta, tria quotannis addens quota mensis, in qua Pascha apprehendisti, Carnisprivum habebis. Si sit annus bifexilis, pro tribus adde quatuor. Porro si citra XXVIII diem Martii Christianorum sanctum Pascha incidat, Januarium Carnisprivi dies obtinebit. Sin ultra XXVIII diem incurat; Februario contingit. Si Pascha in ipsum cadat XXVIII diem; si quidem bifexilis non erit annus, Januarium XXXI die Carnisprivum erit. Etenim octo & viginti cum tribus faciunt unum & tringita. Sin bifexilis fuerit, Calendis Februario incidet. Nam viginti octo cum quatuor duos & tringita conficiunt, de quibus reliqua Januario uno & tringita, reliqua est unus, qui est prima Februario dies. Idem facies & in Martii XXIX, ac XXX, vel XXXI; ut in reliquis annis addas tria; bifexili solo, quatuor tum deducis, ut dictum est, XXXI, ac Januario tributis, quod reliquum est, asplices Februario, quorum dierum ultimus est Carnisprivum. At sanctorum Apostolorum jejunia attributi dies ita repertur;

A B ipso sanctissimo Paschatis die, ipsomet excluso, ut
eae ad tertium Maii.

Ab ipso sanctissimo Paschatis die, ipsomet excluso, usque ad tertium Maii quot sint dies computa, quibus collectis; sive Martio; sive Aprili Pascha contingat; totidem scito dies esse sanctorum Apostolorum jejuno dicatos.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΟΥ,

ΜΕΘΟΔΟΣ, ΠΩΣ ΔΕΙ ΕΥΡΕΙΝ ΤΟΝ ΚΥΚΑΟΝ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ,

Φιλοποιηθεῖσα ἀκελέως χάριν τῶν Φιλομαθῶν· τελέχει δὲ ὅτως.

S A N C T I A N D R E Æ
HIEROSOLYMITANI,
EPISCOPI CRETENSIS METHODUS
INVESTIGANDI CYCLI SOLARIS, ET LUNARIS,
nec non Paschatis, in studiosorum gratiam elaborata.

KΡΑΤΕΙ τὸ κάτω τὸ μλιονίδων ἢ ἐκαποτίδων, τὸ δέποτε κέρας. καὶ * προσθέτε καὶ τερψιθ. καὶ τηνού τόπον, καὶ εἰφελον αὐτὸν τὸ θυγάτηρ τὸ εἰπαμενεῖται εἰ τῇ χαράδρᾳ, αὐτὸς ἐγώ οὐ κινά^{τρ} δύχις. καὶ
τοὺς πάρι κατέ έστι.

SUME annos infra millennarios & centenarios ab orbe condito ; iisque alios additum XXIV. ex quibus confecta summa per XXVIII. divisa, quod reliquum est, erit cyclus Solis. Ita quotannis facies.

Ομοίως καὶ τόπος τῷ σελήνης.

Καρτερός τού αὐτού κωνστιτούχε τὸ κλινοπέδιον ὡς ἐκποντίδαν;
Ἐποντεῖσθαι δέ τοι πάντα τοῦτο οὐκέτι μηδὲν εἰπεῖν.

Eodem modo & in Luna proceditur.

Ομοίως καὶ οὐ Γνωκίσθη, αἰανισάζεται πότι
κατ' ἔτος.

*Eadem methodo & per annos singulos Indi
consurgit.*

Καρτερός τοῦ Λότου κλίσεως κάρδιμας ἀπαντώντα περιθέτης, ὡς ὑπερβολὴν αὐτὸν τοῦτο τὸ εἰς ψήφισμα οὐκέτι θέλει φέρεσθαι τοῦ χρημάτου τούτου εἰσὶν Γενικοὶ.

ollige annos ab orbe condito. & summam partem
XV. reliquum erit Indictio.

Scendum est autem Solem incipere à Kalendis Octobris: Lunam à Kal. Januariis: Inditionem à Kalendis Septembriis.

Ad inveniendum legale Pascha , accipe lunarem cyclum anni propositi , etimque per undecim multiplica . ad sumim adiice sex , que à faculis appellantur . Verum in cyclo XVII , & XVIII , & XIX , non sex , sed septem addenda sunt ; in aliis vero , sex . Postea collectam summam partire per XXX . quod reliquum erit , à Kalendis Martii putare incipe , donec quinquaginta dies expletetis . quem numerum si intra Martium efficer positis , bene habet . Sin minus ; sume refidum è diebus Aprilis , donec quinquaginta absolvias . Quocumque die quinquaginta completi fuerint , in eum Pascha legale anni propositi conuenient .

Εἰς τὸ διέρην σε ἐκ πολεμίωσα λῦ τὸ νομιμὲν Πάρα.

Qua ratione feria legalis Paschatis indecanda sit.

Κερκίνων τὸν κύαλον δὲ ἦλιον, καὶ τὸ βιστέπτον, ἀπόστηντο.
περιβόλους ὃ καὶ τὸς πάνερθες θυμοκίτη Πάλαξ, οὐ μίαν δὲ,
αὐτὸν τείνει. Οὐ μόνον τὸν τορπαῖον Πάλαξ εἰς τὸ Μάρ-
τιον μίαν, σεβόμενος καὶ μετ' αὐτῷ τὸ μίαν· οὐ πέντε εἰναι
διπλὸν οὐκτωμένου μίαν, οὐδὲ τὸ λαγκαστέον, καὶ αὐτός
μηδὲ μίαν διχοτόμησεν· λαμπράντης πάντας τοὺς
δοκούς δὲ ξυχοτερὸν λαμπεῖσθαι γενέσθαι γε. εἰ δέ
τοι εἰς τὸ ἀπελευθερωτὸν τὸ νομιμόν, Πάλαξ, περιέβη καὶ τοῦτο
τὸ Μάρτιον πάνερθες γε. καὶ ίδε γνωνταί ιδεῖν. καὶ έταντον εἰνο-

cepsit folarem cyclum, & bisextiles dies annorum
orum. Addit dies mensis, in quem Pascha legale
erit, ad ipsum usque Pascha. Si Martio mensis le-
gitimam Pascha contingat; ad summam adjice undecim,
per menses quatuor, ab Octobri scilicet ad Janua-
rit, ita ut pro eis mense, qui XXXV dies habent, duo
sit: pro eo vero, qui XXXI confat, tria. Quod si
in mensem legale Pascha competit, addit pro-
Martium tria. Colliguntur XIV. Quibus omnibus
in

Same cyclum Solis anni propositi. huic adjice bisextiles prateritos ; sic ut diem unum pro annis quatuor compicias. Tunc si Martio mensa legale Pascha contingat, adducias eius quisque. Sin cadat in Aprilium, ejus epactam I adjice. Confectam summam divide per 7, quod reliquum est, Kalend. mensis Iunii feriam exhibet, in quem legale Pascha competit. Deinceps ergo numerabis à Kal. ipsius ut invenias quam in feriam incurrit legale Pascha. Id ubi eris aequalis, tū quidem Dominica sit, progrede usque ad infrequentem alteram Dominicam. In ea Christianum acciderit Pascha. Si feria II sit; non minus enim Pascha proxima Dominica. atque ita porrò usque ad Sabbatum. Etenim in eamdem hebdomadem ambo Paschata concurrunt, non tamen eundem diem.

Sed illud sciendum est, quemadmodum epactæ mensurae confant. Annus diebus conflat CCCLXV. Ex per VII divisæ, unam diem relinquent. Hanc igitur addito. nec non ex Octob. tres sunt IV. Has Novemb. adjice. Eadem rursum auge durabat è Novemb. captis. fient VI epactæ Decembris. Quibus accedunt tres è Decembri & ex summa IX, abice VII, restant duo, epactæ Januarii. Adde tria ob Januarium, exilient V epactæ Februarii quæ & Martio congruant. Jan ad V istas Martii adde tres. Colliguntur VIII, è quibus detractis III relinquitur I Aprilis epactæ. Ob Aprilim adde duo, fient tria, epactæ Maii, qui additis tribus, epactas facit Junii VI. Accedit biduum propter Junium, & ex summa VIII demptis VII, restat I Iulii epacta. Tum propter Julium adjuncit tribus; epactæ sunt Augusti IV. Augustus adjicit tria, que modo VII confurgunt epactam Septembri. Hunc in modum explicatur epactarum propagatio, quæ compendio ita proponitur.

Epaetæ mensum omnium.

<i>October</i>	I	<i>Aprilis</i>	I	<i>Milvus</i> Οὐρανίωνες	x	<i>Milvus</i> Απριλίων	5
<i>November</i>	IV	<i>Maius</i>	II	<i>Milvus</i> Νοέμβριος	d	<i>Milvus</i> Μάιος	7
<i>December</i>	V	<i>Junius</i>	VI	<i>Milvus</i> Δεκαήμενος	e	<i>Milvus</i> Ιανουάριος	5
<i>Januarius</i>	II	<i>Julius</i>	I	<i>Milvus</i> Ιανουάριος	B	<i>Milvus</i> Ιανουάριος	5
<i>Februarius</i>	V	<i>Augustus</i>	IV	<i>Milvus</i> Φεβρουάριος	E	<i>Milvus</i> Αύγουστος	7
<i>Marius</i>	V	<i>September</i>	VII	<i>Milvus</i> Μαΐους	*	<i>Milvus</i> Σεπτεμβρίους	7

Si Luna fundamentum cuiusmodi sit, oblitus, investigare velis; accipe lunarem cyclum anni cuiuslibet. cumque per undecim multiplicata. summa adde tria. Quicquid erit collectum per XXX divide. residuum si sit infra XXX, quasitum Luna fundamentum exhibet.

Εἰ θάλυ φέρειν τὸ θεμέλιον τῆς Φεγγαρέως, ὅπερει λίγη
γένεται, περιθέτω τὰ διηγήτωρικά ἔτες τῷ κύκλῳ τῆς στολῆς
ἔποιον ἢ λίγον καὶ ἐνδικάσασιν αὐτόν τῷ τετράτετρον
αὐτὸς ἡγεμόνης ἢ διά τοις ανάλογον αὐτῷ θέτει τὸ Α'. Καὶ τὸ
κάτωθεν τὸ Δ' ἀλλάζει τὸ θεμέλιον τοῦ Απόλλωνος.

Κρεστον δὲ οὐ πατέσθηκεν ἵνα τὸ ποικόλον δὲ ήλιος αὔρας
ἔχει τὸ κατάπτωτον βίστραν τετέν, καὶ τὸν πόλυν
πατέσθη αὐτός. εἰδὲ θέτω, εἰ μὲν δὲ τὸ νομικόν Πάσχα τὸν
Μαρτινοῦ μὲν αὐτόν, τούτον τὸν ἀποτελεῖται αὐτός, εἰ δὲ διῆρε
εἰς τὰ περιόδους, πατέσθη αὐτός τοις ἀποτελεῖται τὸν
πάτρον, αὐτούς οὖτε τοὺς ζεῖς, τοὺς πατέσθετον τὸν διάβολον
τὸν φύγανταν δὲ μάλιστα, οὐ ωρίσαντα τὸ νομικόν Πάσχα,
εἴδε τὸν δεύτερον αὐτὸς τὸν φύγαντα, διότι δέ
τὸν φύγαντα μετεπένθε τὸ νομικόν Πάσχα τὸν διάβολον
εἰ μόνον κατέβη, εἶναι δέ τοι τὸ πατέσθητον τὸν νομικόν
κακόν τοι τὸ Χειρόποιον Πάσχα, εἰ δὲ πίστες εἰσι, αὐτοῖς
τῷ τριτονίῳ καρπαθεῖ, καὶ κατέβει ἀλλι τὸ πελέκατον
ἐν δὲ μίᾳ ἐξομάρτιῃ γινόντη μάφω τὸ Πάσχα, οὐ μισθί^{τη}
ήμερος, ἐσθίσματος.

Δει γνωσθει πας μάντυος αι επικαι τη μακρη ο θεος
τη ιριδη φρεσης της. Τους ανθρωπους οι οποιοι ζητησαν
την θεωρη της μιαν προφητηγη. η ρωτη ο Κοντοβελευτη,
η γνωτη δι. Τουτη προσεις τη Νομιμευση. κερτητη
πας δι. περσης η ρωτη ο Νομιμευση θ, η γνωτη σ, η οι
δικαιουειον. παλιν κερπησην πας αποτης η, περιπητης η
η ρωτη Δικαιουειον γ, η γνωτη δ, διπλωματην πας η.
Συμβιβαση θυ, εις τ Γανακειον. περιπητης η, η ρωτη
Γανακειον, η γνωτη ε, εις τ Φερερουσιαν. αι δι αι τα εις
η εις τ Μαρινον. παλιν κερπησην πας πεντη, η οι περιπητης
η ρωτη Μαρινη γ, η γνωτη η. Συρριψην πας η εις
μηδικη η εις τ Απελλον. κερπησην παλιν πινη πας α.
περιπητης η δινο η δινο τη Απελλον. η γνωτη γ/ εις τ Μαιν
παλιν κερπησην αιτης πας γ/ περιπητης η η ρωτη Μαιν
η γνωτη εις τ Γανακην παλιν κερπησην αιτης πας ε
περιπητης αιτη τη Επινη θ, γνωτη πας αιτη αιτη πας ε
δικαιουειον εις τη Επινη θ, αιτη πας αιτη αιτη πας ε
δικαιουειον εις τη Επινη θ, παλιν κερπησην πας ε.
περιπητης η η δινο τη Γανακην γετη, γνωτη δι εις η Αγιογενη παλιν κερ
πησην αιτης πας δι. περιπητης η η Αγιογενη γ, η γνω
τη εις η δικαιουειον. η Γανακην οι περιπητης κεπερη
πας αιτη πινην. εις τη Γανακην δικαιουειον εις τη Πατημη.

ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΟΤΙ ΑΠΔΑΝΩΣ ΕΤΑΞΑΝ ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

τινὶ οὐ τῷ αὐτοῦ πεπάντησται σεληνίης ἔος τὸν αἰλαύονα τῶν Ιεροσολύμων.

ΕΓΤΕ ΗΝ οφελούμενοι τούτοις ή τη σπλαγχνώσκων δράσους, πάντα μόνο φαινομένων άγνωστο το έστιν Πάθος¹ είπε ο ίδιος απόμενοι μέσω κατού τελετῶν τῷ Φαρμακῷ, ούδεν ήμερον Διάφορος. Θεωρεῖται γὰρ ημέρα εἰδένεται, η τινα απάριτον τα πάθησις αὐτῆς πειθαρχία, καὶ κατὰ τόπον τὸ παρόν, οὐ οἷς αὐτῆς αρχής αντιτίθεται περιθεσμόντων, τερψίνησιν πατόσαν, η γὰρ πατόσα πειθαρχίας τῇ σπλαγχνώσκων δράσους αὐτῷ εἰς ανάγκην εἰσι. μόνον τῷ Φαρμακῷ δὲ πάκις ή κατού τελετῶν τῷ Φαρμακῷ διάφορον ήτο τοῦ Καρδιά πειθαρχία πατόσαν πειθαρχίας φανερώντα, οὔτε τοῦ αυτοποιούμενού αὐτού ή θεοῦ Αἴρα τοῦ ουρανού πειθαρχίας εἰσί, μόνον οὐτε τοῦ φρενού αὐτού, εἰς τούτον πειθαρχίαν οὐτε τοῦ καρδιά πειθαρχίαν τοῦ

Οπότε, ως ορθός, ή δὲ τότε Φίλιππος, πατέρας τοῦ θεοφόρου, οὐ μόνον καὶ αὐτὸς πάτερ τοῦ θεοφόρου εἰς τόπον ἐπανάστηκεν τὸν θεόν, λιγότε σωματικούς αὐτοῦ οἱ σπέρματα καὶ σπέρματα τοῦ θεοφόρου, παῖδες δέ σὺν αὐτῷ τοῦ θεοφόρου περιεργοίς, εἶδε δὲ οὐδεὶς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Πάρνασσού λέγει αὐτὸς ὁ θεός αὐτοῦ τοῦ θεοφόρου τὴν παραβολήν, ὡς περὶ αὐτοῦ τοῦ θεοφόρου ἀλλὰ πρὶν τὸν διάκονον περιεργούσθως, οὐδὲ τὸν πατέρα τοῦ θεοφόρου, καὶ μάκρη αὐτὸς ἔχει τὴν ἀρχήν της παραβολῆς.

Καὶ μετ' ἐποίησε οὐτὸν τὸν δικαιωτόπορον μάλαν, καὶ διδοκμέποντι ἔχειον καταθεμάτιν, καὶ μετακοινωνίας, καὶ δυσθύμιας γαφέν, οὐ πάλιν δέχεται, καὶ αὖτε φάσιν· εἰδὲν τὸν Πάρκαν πανιώνοις. οὐτε οὐτὸν ἔχειον δέσμονας πρὸς τὸν Μέλαν δημιουροῦ τοῦς πάντας ποτίσαντας τὸν νομοθετικὸν Πάρκαν, καὶ τὸν εἰπειταγόνον. Φάνιντον γὰρ οὐ πάλιν τῷ εἰσερχομένῳ ποτε πιστήντες ὅπερ διώσασθαι γνῶνται εποχὴν συγχεζόμενον δράματον, οὐ μάλιστα ἀνεγερθέντοι οἱ παῖς Βέρεσιοι σφι. καὶ λύγωντα τὸν Αλεξανδρέων Εκκλησίαν Φάντει τὸν τῇ μητροβούλῃ περὶ Επιφάνειαν Επίποντα πηγεσταὶ διδόσαντες ἄστον μάταιον σωκράτεον, καὶ σωτηρίαν· εἴτε δὲ τὸ μετριόπον πεποιηθεῖ πάλιον δέχεται διοίτε οἱ μὲν Εκκλησίας βεβαίους τὸν εἴρηνόν ἔχον, καὶ παντούσι αἱ αἱρέταις τὶς μαρτυρίους περιγραφέσι πεποιηθεῖ τὸν φιλοκοινωνῆτας, οἱ διορθώτες ιωνεῖς ζητημάτα, ταῦθα Φάντος μόνον δὲ σωτηρεύσεις Πάρκαν, ἥργα τὸν ίδιον ἔχειον· καὶ μάλιστα δέξεται τὸν εἰς μάντινον ποτίσαντα Λερώντα, ζητεῖτο ποσειράστων Ιεράσιον, οὐποτε διατίνεται, καὶ πηγὴν διπολορύθμοντος φέρει· *Deinde* δέ μέσον, επειδὴ γέγονεν τὸ περίπτερον τὸ δέξιόν του οὐ δέσμονας τὸν Πάρκαν, αὐτὸν ἴριστον τοῦτο καλῶς νινθὶς τοῦ περιγράψαντος.

Ορθογενεία της ποιητικής του οποίας την επιλογή στο Απόλλωνα ήταν
Όπ' εἰ σὸν καρπὸν ἴστην δὲ σωτήρ, τὴν νοῦσον, τῷ πινδῷ σὸν ἐφαγὼν αἴνον, τῷ δέ γε τῷ εὐρυμάνθῳ Εὐγελεῖτον, τῷ τε
τελείῳ διδαχημάτων θύλαιον γεννήτα. οὐ δέ απλανῶς πατήσων δὲ λαὸς κατὰ σκέψεις τοῦ μέντος τῶν ιδίων τοῦ πρώτης μίλους τῆς σπλή-
ντας τῷ νομίσματι ἀπέτινε Πάρα, ὃν αὐτὴν ἡ τῇ Τάσσῃ μιμεῖται, ἥπερ τῷ ιδίῳ τῷ πρώτῳ μίλῳ, παρεστῶν δύο τοις ἐμμεμονούτοις
καὶ τοις εἰ γεννήτοις, ως τῷ τῷ Πάρᾳ ἐφαγὼν οὐ δέ Εὐεργελεῖτον, τῷ δέ φύσιον πατέντες διδασκαλεῖται, Φανερός εἰσ ὅπερ εἰσ-
ισηροῦ τὸ νομίσματιν ἀνέσκεψε τὴν ημέραν στούλα @ αὐτὸς ἀπέτινε τοις διληπτοῖς αἴνον. πολλαῖς δὲ καὶ τάκτης εἰσ-
D d 3

Χορδελέξι μαρτυράει την αρχιών της Εκκλησίας μιθαπόλεων, σύλλογες φυνάδες αυτῶν ένταγμα παροίσεμένη, ἵνα αὐτὸς συφῆς λέγει ὅτι οὐ κατέρρευτον εἶπεν ο καθολικός, ή τουτοῦ τοῦ Θεοφύλου αἵματος.

*¹ Επολντ² ποιει δ *³ μόσχειας μάρτυρας Εποπτ⁴ γεροντος ο καλυμνίος Πόρτα πλησίου τη Ρώμης έπει το πέδιο τας αίφετος επιστρέψαται γεγονός οπή λέξεως έτσι, ὅποιο μηδὲν έπι φιλοκοπειας το ίργαν. λέγει δη στοτος η Πάτρα⁵ Χελσός πότε τη ήμερε⁶ κ. έποιησε διο κατέ δει δην τόπου ο Κύρα⁷ έποιησε, έτσι πιν. πεπλανητης δη μη γριβιστα, οπαντος έπειχε ο Χελσός σοτε ιφατη τη Ρώμην Πάραχ. έπ⁸ δη λιθο η Πάραχ η πεπλανηγμόν, καζη τη πλεισμον τη μηνη ημέρα.

Τέ Απολιγαρχίας Εποκόπτα Ιερεψόλεως. ὅπ πάντα ἦσαν φίλοι τοῦ Κύρου οἱ πεζοὶ τοῦ Φαραώ τὸ πυρικὸν Πάρθων.

Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πατέρῳ λόγῳ γέρεσθαι εἶπεν· οὐ μὲν τὸ δάκνοντό θάνατον Κυρίου Πάσχα, οὐ διπλά σπασμὸν· οὐ δέσμος, οὐ δύσης τὸ θεραπεύον, οὐ τὸ κελεύθερον κατέπιεν, οὐ τὴν φύσην τοῦ πατέρος εἰς θεραπεύειν. Οὐδὲν τὸν πατέρα τούτον τοιούτον μονοκίνητον, οὐδὲν τὸν πατέρα τούτον τοιούτον σωματικόν· οὐδὲν τοιούτον πατέρα τούτον τοιούτον σώματον. Οὐδὲν τοιούτον πατέρα τούτον τοιούτον πατέρα τούτον τοιούτον σώματον. Οὐδὲν τοιούτον πατέρα τούτον τοιούτον πατέρα τούτον τοιούτον σώματον. Οὐδὲν τοιούτον πατέρα τούτον τοιούτον πατέρα τούτον τοιούτον σώματον.

Οπι μή εν ὧ καὶ πίπενος ὁ Κύρος ἦμαν, καὶ εποιεῖ, ωπα θομητός, καὶ σπουδὴ αἵματος, αὐτὸς δικῆς αἵματος εἰπὼν τέλος ἦμαν εἰς οὐρανὸν παρερχομένος τῇ ιδίᾳ περιστάτων μιών τὸ στελέχος, καὶ Μέγιστον δόλον γενόμενον πάνων, ὡς επιτυχός, κατὰ σπάσας Σκύριον ἦμαν, καὶ τοῦ Γρεβενῶν εἰκόσιον περὶ οὐ τοῦ Πάρθων εργάτη, τετέλειν τῷ ιδίῳ περιστάτων μιών τὸ στελέχος, καὶ αἴσαστον τῷ τετράτῃ ημέραις κατὰ τὸ γερασάδον, τῷ μετὰ τοῦ Σατανᾶ, ἢ περὶ κυραράτην, ὡς περιστάτων μιών τὸ στελέχος, εἰς ἥν καὶ τὸ δεσμόματα γενομετέπομπον περιφέρειν τὸ ιερόν, πατελλάσθε τὸ ποταμὸν Πάρθα, ή διληπτὸν Πάρθα πατερομοιώμενον.

Τοις εἰρήνης ἡ, καὶ ομονοίας μὲν τῆς τῶν δουμάτων ὄρθοτος τῶν ἀγίων τῇ Θεῷ Εκκλησίᾳ πατεῖντος ποιεύμενοι σπεῦσαι
οἱ ὄντοι, καὶ Σενόφρεος τῆς Εκκλησίας Φωτίστης, καὶ θαυματουργοί, Πατριαρχέους τῆς τοῦ στόλινος μάνας ἐχόντοις ἀπόντες
Φίλετοι, καὶ λογοπεύοντος μὲν των ἡνὶ τόπος ἔτεσσας η Διδυμώνια, καὶ περιχρὴ ἡ Φεβρουατία η Δεκαπάτη η Απαντή
ζωτικοὶ Πάσχα, καὶ τοπαλία Διεργονοί περιγραφήσαντες, τὸ Γανυμεδεῖον καὶ τὸν αὐτόν, καὶ σοδομίον ἐνεγκατεσκε
εῖσαν τὸ παλαιόν Τεοπότερον ἐξέργανον, διάλυσαν καὶ κατέτη ἐπὶ τῷ πόδι μισθίν ημέρα, Μαρτίς λέγων, καὶ τὸ Απελε
ύσειντα καθ' ἕκαστον οὐανταντονίον τῇ Φεβρουατίᾳ πατεῖντος κανόνι ιδεῖ η πρώτη ποτε Εὐεργετοῦ μίσθιον τὸ στόλινον, εἰ τὸ τομό^ν
σπητηλόν περιπέταλον Πάσχα^ν τα πατεῖντος, καὶ οὐ δορκίς ἀγρέφειον στόλινον, εἰ τὸ τομόν
τοῦ ποτοῦ γινομένοντας τῇ διστολῇ τετραπλόματος, καὶ αποκλέοντα Διεργονοίτας εἰσιν ἡ ορθότητος τοι ποιούσι, καὶ λατετο-

Τίνες ὁ Φιλόπιστος πέρος Φερόμηνος κύκλῳ πέντε σύνταξαι δεκαετείρδων ἔταξαν· ὃν περιπτετῶ ἐφιστη ὡς ἔωτεν ἀεὶ μάκαριον, καὶ μονάχος τὸς αὐτῆς οὔμερος τῇ ἀλλαγῇ μηδὲ μεταβολή.

Τέτοιοι γεγονότα πάντα της Καζακστανίας, Εκπληκτικά, διερμήνεται, διά ανάγκης λόγων ή πιστώσης από ένοπλους, όχι απλάθετο παπούσσων της εργαλειού κυλάντας συνέπεται πάντα επίνευξης γραμμών, Ταύτης η οποία διαλύεται με παραγμάτων σε μέρη, χωρίς να την θέτει σε παραπλήσια, από περισσότερους επώνυμους φορείς. Έτσι η οποία άλλων δή ή Φαρά¹, η οποία είναι επονετούμενη από την ίδιαν την ιστορία, έχει σύντομα μετατραπεῖ σε ένα παραπλήσια μέρος, Μαρτίν Χούστον, ή Λαζαρέ², η οποία παραπλήσιαν έχει στην ίδια πρώτη μέρους την στάσην: αλλά καθ' ότι τα ανώτατα γέμισαν με την ίδια σύντομα, οι ιδιομέτροι, καθ' ότι η απόφαση ήταν προτεριανή, ή η πόλη από την οποία η στάση ήταν προτεριανή, αλλά δή μη στην απόφαση, την έκτακτην προστασίαν, από περισσότερη για την παραπλήσια, η οποία έτσι ήταν, όπως ήταν, όπως ήταν, όπως ήταν, όπως ήταν.

Ἔτη γωνίαν ὅτε πολεῖς μάλιστα σύγχρονοι εργάζονται ἐπειδὴ Φάρ, καὶ καταπέπειται ἡ τῇ αἰλιγίᾳ πόλις θερ, σκανδάλει. περιήλεκτος ἀφορεῖ τὸς ἀπλυτῶν παρέβοστον. οἱ δὲ τὰ περιστατικά εκποτεῖς ἢ πρώτη μίσθιος τῆς πολιών διηγήσεις οὐδὲ ποτὲ τὸν γῆρακ τοῦ αὐτοργούσιμου σε τῷ ἑκάτηνον ἔνεγκαπτοντα περιεπέλαστρον τὸν Τήνοβον πατέρων ἀλλὰ ιδίας πανεπικεπέλαστρον σε σωτηρίαν οὐσιώτερον τῇ επιτροπῇ τοῦ θεοτόκου τῆς Εκκλησίας διδασκαλῶν καὶ ἡτούσια φάρον περιπλέκει. οἱ περιττοὶ χρονίες, καὶ ἀγροίσιν τῇ Εκκλησίᾳ παρεπεινοῦσιν, κακοί, περὶ τὸ συντελεῖ Πάροι ἐν τῇ ἀγρῇ ἡ θεά Εκκλησία.